

4. Якою буде зона вільної торгівлі (ГВЗВТ) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://europa-torgivlia.org.ua/about-fta/>
5. Хто є хто в Європейському Союзі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.europa.eu.int/comm/igc2000/dialogue/info/offdoc>
6. Матеріали офіційного урядового сайту Урядовий портал. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua>.
7. Якою буде зона вільної торгівлі (ГВЗВТ) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://europa-torgivlia.org.ua/about-fta/>

Самсонова Л.В.

аспірант,

Київський національний торговельно-економічний університет

МІЖНАРОДНИЙ ТРАНСФЕР ТЕХНОЛОГІЙ В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ КОНТРАКТНИХ ВІДНОСИН

У сучасних умовах широкого поширення набули неінвестиційні форми міжнародного виробництва, які базуються на використанні різноманітних контрактних відносин. Вони характеризуються формуванням міжнародної виробничої та науково-технологічної кооперації, за якої кордони перетинають результати творчої діяльності, нові знання, досвід, технічні проекти та інше. Придбання та освоєння технологій приймаючою фірмою, чи-то у виробництві, продукті чи збуті, не є рідкісним явищем і відповідає ролі, яку ці фірми відіграють у ланцюгу створення доданої вартості [1, с. 97].

Якщо партнери є представниками країн, що перебувають на різних стадіях економічного розвитку (країни з розвинутою економікою, та країни, що розвиваються або країни з перехідною економікою), то їх мотиви та цілі значно відрізняються. Кооперація з підприємствами з промислово розвинутих країн дає можливість компаніям з країн, що розвиваються збільшити виробничі потужності, отримати технології, досвід і знання в сфері управління, маркетингу та інші спеціальні знання. Наприклад, приймаюча компанія може потрапити у вузьку нішу спеціалізації, завдяки чому вона перетвориться у високо технологічного виробника певного продукту і зможе збільшити свої прибутки за рахунок ефекту масштабу [2, с. 143].

В цілому для країн, що розвиваються та для країн з перехідною економікою контрактні відносини вигідні тим, що вони дозволяють: освоїти нові технології за допомогою більш сучасного обладнання; отримати ліцензії, ноу-хау та знання в сфері менеджменту; інтегрувати

нову технологію в процес виробництва в умовах обмежених імпорتنих можливостей.

Таким чином, спостерігається деяке протиріччя інтересів партнерів з країн, що знаходяться на різних етапах економічного розвитку або, де панують різні технологічні уклади. Приймаюча країна прагне отримати доступ до сучасних високоякісних технологій, в той час як розвинені країни намагаються реалізувати шляхом контрактних відносин технології, що знаходяться на останньому етапі свого життєвого циклу, і не приносять високих доходів на світових ринках, але все ще досить ефективні на ринках країн, що розвиваються.

Така форма контрактних відносин, як управління за контрактом, широко використовується в країнах, що розвиваються, які мають капітал і робочу силу, але не володіють ноу-хау та кваліфікованими працівниками. Використовуючи управління за контрактом, компанія, що прагне проникнути на закордонний ринок, експортує не товар, а управлінські послуги. Даний вид контрактних відносин закріплює за приймаючою фірмою право на отримання управлінських послуг, а фірми, що надають послуги, в свою чергу, отримують право на контроль над управлінськими рішеннями приймаючої компанії. Таким чином компанія, що експортує управлінські послуги, має можливість відповідно до своїх інтересів управляти приймаючою компанією, не інвестуючи в неї.

Якщо мова йде про таку практику, як виробництво за контрактом, що базується на виготовленні продукції на останній стадії технологічного ланцюга, то це означає, що приймаючі компанії застигають на низько технологічній діяльності. З іншого боку, для експортера технології така форма співпраці є більш виправданою, оскільки існує ризик, що після закінчення строку контракту місцевий виробник, що володіє даною технологією, може перетворитися в конкурента. Що стосується низько технологічних видів економічної діяльності, таких як: виготовлення одягу та взуття, то придбання нових технологій обмежується лише наступними напрямками: дизайн продукції та способи виробництва. В цьому випадку більшість технологій втілена в матеріальний об'єкт, що створює додаткові перешкоди при технологічному удосконаленні, не беручи до уваги вартість обладнання [3, с. 13].

Тим не менш, відповідні дослідження, що проводились в сфері контрактного виробництва та аутсорсингу послуг, показали, що деякі країни Східної та Південно-східної Азії в основному, та частково країни Східної Європи, Латинської Америки та Південної Азії шляхом придбання та освоєння технологій в рамках контрактних відносин в сфері електроніки, виробництва одягу, фармакології та ІТ,

еволюціонували в самостійні ТНК, які сьогодні є технологічними лідерами своїх галузей [4, с. 5].

Список використаних джерел:

1. World Investment Report 2015: Reforming International Investment Governance: UNCTAD; New York and Geneva, 2015; p. 218.
2. World Investment Report 2014: Investing in the SDGs: An Action Plan: UNCTAD; New York and Geneva, 2014; p. 228.
3. Yamagata, Tatsufumi (2011) «Prospects for development of the garment industry in developing countries: what has happened since the MFA phase-out?», Discussion Paper No. 101, Institute of Developing Economies.
4. Polastro, Enrico, T. (2009) «Openings for outsourcing: is it a new paradigm in pharmaceutical outsourcing?», Contract Pharma, March.

Суркова Ю.О.

*начальник відділу департаменту
взаємодії з правоохоронними органами,
Державна аудиторська служба України*

**ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ЗАЛУЧЕНИХ АКТИВІВ
УПРАВИТЕЛЯМИ ФОНДІВ ФІНАНСУВАННЯ БУДІВНИЦТВА**

Інвестиційна діяльність зумовлює якісні зміни в економічних відносинах, призводить до тісної взаємодії окремих елементів і суб'єктів ринку житлового будівництва. Вищеозначена обставина висуває нові вимоги до системи управління інвестиційними процесами, в т.ч. капітальними інвестиціями. З огляду на це особливої актуальності набуває розробка досконалих методик обліку і аудиту капітальних інвестицій як з урахуванням положень міжнародних і національних стандартів, так і з використанням сучасних інформаційних технологій.

Розвиток інноваційних вітчизняних інститутів інвестування, зумовлений використанням фінансово-кредитних механізмів, виокремив низку проблем у системі бухгалтерського обліку і аудиту, які полягають у використанні непрозорих схем, що призводить до збільшення ризиків в процесі фінансування житлового будівництва. Методичні та практичні основи використання механізмів фінансування житлового будівництва закладено у працях провідних вітчизняних фахівців А. Беркути, О. Гавриловського, Н. Доценко-Білоус, Р. Завортнього, С. Науменкової, І. Чалого, Т. Шевчук та ін.